

[Handelsministeren.]

skulle have et beløb, idet han stillede spørgsmålet, om beløbet her var højt nok. Det problem blev overvejet for en hel del år siden i folketinget, idet en tidligere minister simpelt hen foreslog, at forhøjelser skulle kunne ske med finansudvalgets tilslutning og uden lovgivning. Jeg vil sige som min personlige mening, at jeg synes alligevel, der igennem disse hyppigt forekommende forelæggelser for folketinget er en lejlighed til, at folketinget erkender størrelsesordenen af de meget store beløb, der her er tale om. Beløb, der meget nødig skulle blive effektive, og som naturligvis ikke kan blive effektive i deres fulde udstrækning — ja, i tilfælde af, at jorden er omtrent ved at gå under, men så er der så meget andet, der går under. Personlig vil jeg foretrække, at forhøjelser stadig væk bliver behandlet her i folketinget, som til gengæld har vist meget stor velvilje ved hurtig behandling, respektive stundom at frafalde udvalgsbehandling.

Nu rejser hr. Jørgen Peder Hansen det yderst prekære spørgsmål over for mig, som jeg vel kan formulere bramfrit på den måde: kunne ministeren ikke være kommet med sit lovforslag, inden folketinget holdt sommerferie? Det kunne jeg. Tanken derom var naturligvis under overvejelse i handelsministeriet. Det er ganske naturligt, når man står over for en normal sommerferietid på 4 måneder i folketinget, at man gør også den saldo op. Vi gjorde den altså op til, var det ikke ca. 6,1 milliarder kr. på det tidspunkt? Vi foretog lidt sondringer med hensyn til, hvorvidt der kunne ventes meget store ansøgninger osv., og vi lagde i den anden vægtskål et træt og overarbejdet folketing, som med føje ville kunne beklage sig over, at jeg eventuelt forøgede arbejdsbyrden netop i den allersidste tid inden sommerferien betydeligt. Mine overvejelser bragte mig til det resultat, at jeg troede, beløbsrammen kunne holde sommeren over. Det kunne den altså ikke, for der kom bl. a. nogle meget store ansøgninger om skibskreditter, som vi har måttet ordne på den beskrevne måde. Sva-

ret på spørgsmålet, om det ikke ville have været muligt at fremsætte forslaget før sommerferien, må altså siges at være bekræftende.

Hr. Jørgen Peder Hansen vil ligesom andre ordførere gerne have klaret op, hvad Parismødet i OECDs skibsbygningskomité har givet som resultat. Jeg vil gerne give meddelelsen, men jeg krænker en lille smule visse formaliteter derved. Jeg kan sige, at det er langt overvejende sandsynligt, at der ved det næste møde den 10. november vil komme en såkaldt henstilling om foreløbig at beholde 8 år, foreløbig at beholde en konkantrate på 20 pct., men sætte renten op med $1\frac{1}{2}$ pct., og det er ganske overvejende sandsynligt, naturligvis, at Danmark følger en sådan henstilling.

I denne forbindelse spurgte hr. Jørgen Peder Hansen mig, om Danmark har fremsat ganske særlige ønsker eller krav ved forhandlingerne dernede. Det har vi ikke. Vi vidste på forhånd, at forhandlingstemaerne i denne omgang efter forudgående udveksling af oplysninger mellem landene var, om man skulle forhøje konkantraten, om man skulle forhøje forrentningen. Jeg kan sige, at problematikken bestod i, om man skulle gå op til 30 pct.s konkantrate og så nøjes med en rentestigning til 7 pct., eller man skulle fastholde den nuværende konkantrate og i så fald gå op til $7\frac{1}{2}$ pct. Det sidste fandt altså en ganske overvejende stor tilslutning under forhandlingerne dernede. Jeg kan derimod ikke her give oplysninger om de enkelte landes stilling i en lukket konference.

Tabene er naturligvis, som hr. Jørgen Peder Hansen siger det, beklagelige. Det er altid beklageligt at tabe penge; men jeg må gøre opmærksom på, at vi netop gennem eksportkreditrådets virksomhed er ude så at sige på den yderste frontlinje. Summerne er meget store, og muligheden for tab bliver jo større, efterhånden som tiderne bliver vanskelige.

Jeg må samtidig gøre opmærksom på, hvad jeg sagde for i alt fald et par år siden